

Leth: Jeg vil begynde med at gjentage, hvad jeg, saa ofte denne Sag har været for her i Salen, har grebet Leiligheden til at udtale, og det er dette, at jeg erkjender, at vi her befinde os paa et Omraade, paa hvilket der kan ligge en stor Fare, som man alvorlig maa være betænkt paa at imødegaa, forudsat, at Faren i Virkeligheden er tilstede, eller at der er paatrængende Grund til at befrygte den. Efter den Opfattelse, som jeg har kunnet danne mig ved at studere disse Forhold og tillige ved at samtale med Sagtyndige derom, ligger den Hovedfare, som man kan befrygte paa dette Omraade, ikke saa meget i disse mindre Forfalskninger, som enhver Detailhandler eller enhver Entelt, som tilbereder Levnetsmidler paa egen Haand, kan forsøge at foretage. Den Slags Forfalskninger er det i Reglen temmelig let at komme efter, og naar man opsporer dem, og de Bedkommende blive dragne til Ansvar, pleier Følgen deraf ogsaa at være, at en vis Frygt gjør sig gjældende for at gaa videre paa denne Vej. Det har bestandig vist sig, naar der f. Ex. finder Forfalskninger Sted af Kaffe navnlig ved Tilfætning af forskellige Stoffer til malet Kaffe, at disse Forfalskninger forsvinde, naar man anstiller Underøggelser og anlægger Sag mod en eller flere af dem, som have gjort sig skyldige deri. Nei, den virkelige Fare, den, som har den overveiende Betydning, ligger et ganske andet Sted. Den ligger der, hvor de Forfalskende systematisk tage Vidensstaben i deres Tjeneste og paa den Maade søge at bringe Forfalskningerne paa Markedet. I saadanne Tilfælde ere Forfalskninger meget vanskelige at opdage, netop fordi de have taget Vidensstaben i al den Fuldkommenhed, som den har opnaaet, i deres Tjeneste, og fordi i det Hele, hvor saadanne Forfalskninger drives, der fra den Forfalskendes Side gjør sig en langt større Dygtighed gjældende. Efter disse foreløbige Bemærkninger skal jeg med et Par Ord først vende mig til det Foredrag, som vi nu hørte af det ærede Medlem fra Odense (Koch). Det ærede Medlem gjorde gjældende, at saaledes som vore Straffebestemmelser nu vare, kunde det betale sig for Mælkeforhandlere — det var navnlig disse, han nævnte, og maatte han ogsaa mente Andre — systematisk at drive Forfalskninger, idet den Straf, som ramte dem, ikke stod i noget Forhold til den Fortjeneste, som de vandt ved deres fortsatte systematiske Forfalskning. Uden at komme ind paa de enkelte Retstilfælde, som det ærede Medlem nævnte, Tilfælde, som det ærede Medlem vist vil indrømme mig, vi burde have noget bedre konstaterede navnlig i Henseende til hele Materialet, hvis man virkelig skulde komme ind paa en Debat af dem, vil jeg sige, at det, det ærede Medlem gjorde, var i Virkeligheden, at han rejste en svær og vægtig Anklage imod vore Domstole. Dersom det ærede Medlem har Ret i den Fremstilling, han gav, saa har han bevist, ikke at vore Straffe-

bestemmelser ere utilstrækkelige, men han har bevist, at vore Domstole ikke anvende Straffebestemmelserne paa en saadan Maade, som de her, og som de have det i deres Magt. Det er en Anklage mod Domstolene. Jeg tror ikke, denne Anklage er begrundet. Jeg idetmindste vil ikke i saa Henseende tillade mig en Kritik over Domstolene eller reise en saadan Anklage mod dem; dertil maatte jeg have et langt større Materiale, end det ærede Medlem gav os. Dersom det ærede Medlems Oplysninger i Virkeligheden bekræftede sig, indeholde de en haard Anklage mod Domstolene, og dette skal jeg tillade mig at godtgjøre med et Par Ord. De Straffebestemmelser, som gjælde hos os med Hensyn til Forfalskning af Levnetsmidler, ville uden Tvivl være flere af de ærede Medlemmer i frist Grundring. Forsaavidt dette ikke maatte være Tilfældet hos Nogle, skal jeg tillade mig i Korthed at nævne dem. Ifølge Straffelovens § 251 og 278 er den gjældende Straf for bedrageriske Forfalskninger eller Eftergjørelse af Levnetsmidler den samme som for andet Bedrageri, nemlig første Gang Fængsel paa Bånd og Brød, ikke under 5 Dage, og indtil 2 Aars Forbedringshusarbejde; i Gjentagelsestilfælde kan Straffen stige til 6 Aars Straffearbejde. Er et Bedrageri, altsaa ogsaa et Bedrageri, der falder ind under det her omtalte Omraade, udøvet i saa lidet betydelig Grad under saadanne særlige Omstændigheder, at det har en mærkelig ringere Grad af Strafvoerdighed end Bedrageri i Almindelighed, straffes det ifølge § 256 i Straffeloven med simpelt Fængsel indtil 2 Maanedes eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder indtil 100 Kr. Svigtige Handlinger, der ere beslagtede dermed, men dog ikke kunne sættes ved Siden af egentlig Bedrageri, straffes ifølge § 257 i Straffeloven med Bøder eller Fængsel. Fremdeles bestemmer sidste Punktum i § 278, at mindre i Smaaahandelen forekommende Vareforfalskninger, ved hvilke kun ubetydelige Tab tilføies Nogen, straffes første Gang med Bøder indtil 200 Kr. og i Gjentagelsestilfælde med høiere Bøder eller Fængsel. Fængsel kan, som bekendt, ogsaa betyde Fængsel paa Bånd og Brød. Dersom det altsaa forholder sig saaledes, at Domstolene i Tilfælde af den Art, som det ærede Medlem for Odense nævnte, have ladet en Mand slippe med en Bøde af 20 Kr., men han i Virkeligheden fortjente at udrede en langt større Bøde, selv om man maatte erkjende, at hans Forseelse faldt ind under Straffelovens § 278, saa er det Domstolenes Feil, thi de have i deres Magt at idømme ham en Bøde indtil 200 Kr., og dersom Domstolene anden Gang, en saadan Mand har forset sig, og efter at han, som det ærede Medlem nævnte, systematisk er bleven ved med at udøve dette Bedrageri for at gjøre sig Fortjeneste derved, have ladet ham slippe med en Bøde paa 50 Kr., som det ærede Medlem nævnte, er det Domstolenes